

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ในการวิจัยเชิงบรรยายครั้งนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับความเหนื่อยหน่ายของบุคลากรสายสนับสนุนโดยรวมและรายด้าน 2) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน 3) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความเหนื่อยหน่ายกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน และ 4) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการปฏิบัติงานกับความเหนื่อยหน่ายของบุคลากรสายสนับสนุน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรสายสนับสนุน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 97 คน ช่วงเวลาที่เก็บข้อมูล ระหว่างวันที่ 14-25 พฤษภาคม 2551 แบบสอบถามมีทั้งหมด 4 ตอน ได้แก่ 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน 2) แบบวัดความเหนื่อยหน่าย 3) แบบวัดประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน 4) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการปฏิบัติงาน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. บุคลากรสายสนับสนุน คณะพยาบาลศาสตร์ มีความเหนื่อยหน่ายในภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ โดยมีความเหนื่อยหน่ายด้านความอ่อนล้าทางอารมณ์อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการลดความเป็นบุคคลในผู้อื่น และด้านการลดความสำเร็จส่วนบุคคลอยู่ในระดับต่ำ

2. บุคลากรสายสนับสนุน คณะพยาบาลศาสตร์ มีประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับสูง

3. ความเหนื่อยหน่ายด้านการลดความสำเร็จส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์ทางลบกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน คณะพยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.19$; $P < .05$)

4. ปัจจัยการปฏิบัติงานด้านการรับรู้ต่อความสำเร็จในงานมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน คณะพยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.37$; $p < .001$) ส่วนปัจจัยการปฏิบัติงานด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ ด้านการรับรู้ต่อระบบบริหารงาน ด้านสภาพแวดล้อม และสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนร่วมงานไม่มีความสัมพันธ์กับความเหนื่อยหน่าย

ประโยชน์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้บริหารได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการทำงานของบุคลากรสายสนับสนุนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น บนพื้นฐานที่จะให้บุคลากรทุกระดับในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีความสุขในการปฏิบัติงาน

Abstract

The purposes of this descriptive study were to: 1) identify the degree of burnout among support personnel, 2) describe degree of performance efficiency of support personnel, 3) examine the relationship between burnout and performance efficiency of support personnel, and 4) examine the relationship between work performance factor and burnout of support personnel in the Faculty of Nursing, Prince of Songkla University. The sample consisted of 97 support personnel. Data were collected during May 14-25, 2008. The questionnaire used in this study consisted of 4 parts including 1) descriptive characteristic and working information, 2) Burnout Questionnaire, 3) Work Performance Efficiency Questionnaire, and 4) Work Performance Factors Questionnaire. Data were analyzed by using frequencies, percentages, means, standard deviations, and Pearson Correlation Coefficient. Results showed that:

1. The support personnel had low degree of overall burnout. They reported moderate degree of emotional exhaustion, low degree of depersonalization and reduced personal accomplishment.
2. The support personnel reported high degree of overall performance efficiency.
3. There was statistically significant negative correlation between reduced personal accomplishment and performance efficiency of support personnel ($r = -.19$; $p < .05$).
4. There was statistically significant negative correlation between successfulness of work performance and burnout ($r = -.37$; $p < .001$). There were not correlation between burnout and work characteristic, perception of administration, environment, and relationship between colleagues ($p > .05$).

The results of this study will be useful for administrator of the Faculty of Nursing to improve the support personnel work performance efficiency and happiness.